ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Althea Group a.s.**, se sídlem Jaurisova 515/4, Praha 4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2016, čj. 19600/16/5200-11432-711778, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2018, 30 Af 63/2016-159,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně napadla žalobou shora specifikované rozhodnutí žalovaného a v řízení před krajským soudem požádala o osvobození od soudních poplatků. Krajský soud její žádosti nevyhověl, návrh na osvobození od soudních poplatků zamítl; uvedl, že vycházel ze skutečností, které žalobkyně doložila, ze skutečností vyplývajících z veřejně dostupných rejstříků a zejména ze skutečností uvedených v prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a výkazu zisku a ztráty za rok 2017, podle kterých měla žalobkyně čistý obrat ve výši 132 000 Kč pocházející z pronájmu bytu v jejím vlastnictví. Na druhou stranu krajský soud zohlednil i skutečnosti vyplývající z předložených podkladů za rok 2016. Tyto skutečnosti krajský soud porovnal s povahou věci samé.

[2] Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[3] V kasační stížnosti namítla, že z časových důvodů neměla možnost blíže vysvětlit svou finanční situaci v řízení před krajským soudem. Dále uvedla, že nemá v současné době

možnost zpeněžit nemovitý majetek, veškeré příjmy z pronájmu bytu v Brně – Řečkovicích použije na úhradu nezbytně nutných provozních nákladů. Finanční situace stěžovatelky je úzce provázána s finanční situací jediného člena představenstva a majitele, který dlouhodobě řeší obtížnou osobní i finanční situaci; nemůže vykonávat výdělečnou činnost, protože se stará o svou nemocnou matku, o finanční prostředky přišel v souvislosti s likvidací banky, u které měl zřízen termínovaný vklad.

[4] Souběžně s podáním kasační stížnosti pořádala stěžovatelka o ustanovení zástupce. Tuto žádost Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 8. 2018, čj. 8 As 178/2018-23, zamítl.

[5] Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[6] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud stěžovatelku vyzval k doplnění podkladů pro rozhodnutí o její žádosti o osvobození od soudních poplatků; stanovil jí k tomu lhůtu 2 týdnů. Výzva byla stěžovatelce doručena 4. 4. 2018. Dne 25. 4. 2018, tj. po uplynutí soudem stanovené lhůty, byla krajskému soudu doručena žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty k doplnění podkladů pro rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků. Dne 30. 4. 2018 stěžovatelka doručila krajskému soudu podklady pro rozhodnutí o své žádosti, na základě kterých krajský soud rozhodl napadeným usnesením. Podle Nejvyššího správního soudu tak stěžovatelka měla dostatek času k předložení podkladů nezbytných pro rozhodnutí krajského soudu o její žádosti i k vysvětlení své finanční situace.

[7] Krajský soud v napříkaném usnesení v dostatečném rozsahu, přehledně a se srozumitelnými odkazy na existující právní úpravu, za použití i příléhavých odkazů na judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu vysvětlil, z jakých důvodů podklady stěžovatelkou předložené k žádosti o osvobození od soudních poplatků nemohly postačovat k tomu, aby návrhu mohl vyhovět. S důvody již krajským soudem uvedenými se Nejvyšší správní soud ztotožňuje a nemaje potřebu cokoliv dalšího k nim dodávat, na ně odkazuje.

[8] K dalším, stěžovatelkou nově uplatněným popisům její finanční situace, uvedeným až v kasační stížnosti, nelze přihlížet. Skutkové novoty v kasačním řízení uplatňovat nelze (§ 109 odst. 5 s. ř. s.). Nehledě na to již v usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (zde v odst. [4] citovaném) shledal Nejvyšší správní soud, že tvrzení o použití veškerých příjmů z pronájmu na úhradu nezbytně nutných provozních nákladů stěžovatelka nijak nedoložila.

[9] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu

nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu